

B3

A3

B4

A4

B5

B3

A3

B4

24

Discussie

No: 42.

Organisatie

Maart '36.

UITGEGEVEN DOOR LINKSE ARBEIDERS !!!

DE INTERNATIONALE AAN DE VOORAVOND
VAN DE WERELDOORLOG.

Eenige tijd geleden zag een brochure "De Internationale en de oorlog" het licht, waarmee ijverig door leden, "partijlozen" en "sympathiserenden" van de Derde Internationale gescolteerd wordt.

De bedoeling van het werkje is duidelijk; het moet een rochtvaardiging en popularisering vormen voor de zg vredespolitiek van de Sovjet-Unie in het verleden, heden en toekomst. Het naar voren brengen van sociaal-democraten vindt zijn oorsprong in de befaamde eenheidsfront-beweging, ons allen welbekend.

Wij waren op dit pamflet niet nader ingegaan, indien nietindien laatste tijd "sympathiserenden" en "partijlozen" gekwekt werden onder de moest jeugdigen en onervarven in de anti-militaristische beweging.

Om verwarring te voorkomen moeten wij de aandacht en attentie vestigen op het feit dat, hoewel het er in grote trekken en met de algemene strekking van de stellingen med eens zijnde Fr. Adler en H.N. Brailsford de stellingen NIET ondertekend hebben. De eerste, zoals hij schrijft om, "een aanleiding te geven tot misverstand dat zou kunnen ontstaan in verband met mijn functie van Secretaris van de Internationale", en de tweede om meer principiële redenen n.l.: "1e, omdat het, ondanks de heilzame openhartigheid omtrent het ware karakter van de Volkenbond en de Regionale pacten, uitnodigt deze te ondersteunen; 2e, omdat het nalaat de middelen te zoeken, om de oorlog met Hitler-Duitsland te vermijden, dan alleen door het organiseren van een overmacht".

De tragi-komische rol die de Sovjet-Unie en dus de 3de Internationale niet alleen de laatste tijd, zoals ons dikwijls, vooral van Trotzki's zijde gesuggereerd wordt, doch welhaast gedurende hun bestaan doet niets hopen doch alles vrezen voor de naaste toekomst.

De Sovjet-Unie schakelde zich in het internationaal gekuip en beschaduwer van de kapitalistische maatschappij, kon dit ook niet anders, wij zullen de laatste zijn die dit ont kennen, doch de nieuwe heersers brachten hun waren onder een rode vlag onder het proletariaat. Dit is waartegen wij onze stem moeten verhogen, omdat met socialisme de "volkorenbevrijdende actie" van de bolsjewiki niets gemoed heeft.

Dit komt vanzelfsprekend ook in deze, in neutraal groen omslag gestoken, brochure tot uitdrukking. De opsteller gaan uit van het axioma: Sovjet-Rusland is socialistisch, althans hard op weg dit te worden, daarhalve worden de staten gegroepeerd in drie kampon, n.l. diogenen volko als bondgenoten van het "vaderland der proletariërs" beschouwd moeten worden,

B3

B3

B3

de tegenstanders hiervan, dus vooral Duitsland, Japan, Polen, Hongarije (rol van de laatste 2 landen is vooral in de laatste tijd zeer twijfelijk) en tenslotte de zoogenaamde neutrale. Zoals men ziet het zuiver burgelijk standpunt ten opzichte van de internationale politiek.

Voor ieder dozer groepen zitten in dit tijdschrift z.g. richtlijnen - enige gevallen, welke volstaar ingekapseld zitten in pseudo radicale marxistische kokons, doch na verwijdering hiervan hun innerlijke voosheld duidelijk laten zien.

Ten eerste, wat moet de houding van het proletariaat in Duitsland op vinden wij op dit land eventueel verbonden Staten zijn? Het antwoord hier-

"In Duitsland en zijn geallieerde landen moet het socialisme zich tegen de oorlog verzetten en de arbeidersmaatschappia's oproepen in opstand te komen tegen de oorlog, tegen het fascisme en tegen het kapitalisme".

Het socialisme in de met de Sovjet-Unie verbonden Staten moet zich op de volgende wijze uiten (pag. 16):

"In de democratische landen, die, met de Sovjet-Unie verbonden, de hitleriaanse oorlog voeren, zou het socialisme de nationale verdediging noch mogen afhouden noch saboteren; maar het moet zich van de ontwikkeling van de oorlog bedienen, om de nationale verdediging om te zetten in een revolutionaire en bevrijdingsverdediging, in de verdediging van een socialistisch en proletarisch land".

Op pagina 16:

"In de democratische landen, die tot de geallieerden van de Sovjet-Unie zullen behoren, kan noch mag het internationale socialisme de oorlog saboteren; olke sabotage zou voordeel bringen aan Hitler-Duitsland en de Sovjet-Unie bonadolen. HET INTERNATIONAAL SOCIAALISME MOET DE PROLETARIERS AANSPORLEN HUN Plicht te doen als soldaten op het SLAGVELD EN ALS WERKERS IN DE OORLOGSINDUSTRIEEN".

(spatisering van ons)

Het is dan natuurlijk vanzelfsprokond, dat de Sovjet-Unie of liever zoogd de Communistische Internationale aan de secties van de Comintern de ois moet stollen "zich te onderverpen aan de bisschoppen van de Generale staf van die landen", (pag. 15), "daar het internationale socialisme de ois van eenzijdige bewapening niet kan stollen aan die landen, die door een hitler-

aanval worden bedreigd", (pag. 13), want "als het wil, dat Hitler-Duitsland in de oorlog, die het ontketent, wordt verslagen, dan kan het niet modewerken, om zijn tegenstanders de noodige bewapening te onthouden".

(ook dit op dozofde pag.)

"Daarom moet het internationale socialisme de politieke verantwoordelijkheid voor de bewapening laten dragen door de kapitalisten en hun partijen, zolang de macht in hun handen is. Waar het evenwel in alle landen, die door Hitler-Duitsland worden bedreigd, de noodzakelijkheid van militaire voorbereiding niet kan ontkennen, moet het nochtans alles in het militairisme bestrijden, wat er toe zou kunnen bijdragen om van het leger een reactionair instrument te maken. Het moet dan ook eisen, dat dat het leger gezuiwert wordte van alle fascistische en reactionaire elementen, dat alle voorrechten die niet strikt noodzakelijk zijn voor de handhaving van de militaire trots aan het officiers-

corps zullen worden ontnomen". (pagina 13)

Zoals men ziet, de anti-oorlogspropaganda van de officiële communisten betekent in de realiteit reclame maken voor het op de been brengen van ware volksleiders waarmee de socialisten elkaar de koel zullen afsnijden in naam van het toverwoord internationaal "socialisme". Eerlijker ware het te spreken van NATIONAAL-SOCIALISME.

Vervolgens de landen onder de verzameltitel "neutralen". Het roept daarvoor luid (pagina 19):

"In de neutrale landen zou het socialisme niet de ois moeten stellen de zijde te kiezen van de coalitie tegen Duitsland. Als men dit doet, zou de verantwoordelijkheid van al het verloren bloed en alle ellende van de oorlog hem treffen; het zou tegen de arbeiderslagen in gaan, zich van hen isoleren en alle invloed op de gang der geburtonissen vorliczen. Zijn taak zou bestaan in het stellen van de ois aan de neutrale landen, om al die sancties op Hitler-Duitsland toe te passen, die volgens het internationaal recht tegen de aanvaller goedloopt zijn en geen credito toe te staan, noch oorlogsmaterialen, gronststoffen of levensmiddelen te leveren".

De hier geschilderde fragmenten lijken ons voldoende om de lezer een denkbeeld te vormen van datgene, wat er in de grote arbeidersbeweging leeft en werkt. Misdadige krachten komen allerwege tot ontlasting in crisis en tijden van verwarring, ziet hij verschil tussen deze lector en de militaire periodieken die onze beschaving kenmerken ???

Gij hebt gelijk, zij zijn beide ontsproten uit dezelfde burgherlike geest, die de proletariërs oproekt de belangen van een laagje klasse tot verdedigen. Communisten of Sociaal-Democraten plegen te wijzen op de veranderde internationale toestand en vastigen onze aandacht op h.i. twee indrukwekkende veranderingen, n.l. de opkomst en overwinning van het fascisme in Duitsland en het bestaan van de Sovjet-Unie als socialistisch bolwerk. Deze twee gevallen zijn ons inderdaad bekend, doch van een veranderde toestand kunnen wij niet bespeuren.

Was het Pruisische militarisme zachteidiger of menselievender dan het Nazidonische of is hetburgelijk regiem in Rusland meer waard te beschouwen dan het feodale van voorheen ???

Het is zeer gemakkelijk met leuzen van Rosa Luxemburg en Karl Liebknecht te leuren, doch de praktijk behoert hiermede in overeenstemming te zijn, wat wij van de oude arbeidersbeweging niet kunnen zeggen, die zich ongetwijfeld moet handhaven van de status quo, pal staan voor de democratie en het verdedigen van "huis en hof".

OVERGENOMEN UIT "DE ARBEIDER" VAN 22 FEBRUARI 1936.

bordt uit "De Syndicalist" van 22-2-'36

TER NAVOLGING.

Het is de waarnemend kantonrechter te Haarlem belukt op een originele manier uit een politieposthuis te goraken, waarin hij toerecht was gekomen wegens ordeoverstoring in het theater Tuschinsky.

Het Volk" van 7 Februari '36 bericht:

"Onder de gearresteerden bevond zich de plaatsvervangend kantonrechter Mr. de Rijke uit Haarlem, die zich bovendien zoe onhebbelijk gedroeg, dat hij op bevel van commissaris Dijkstra uit het posthuis werd verwijderd" !!!

B3

B3

B3

ter discussie!!!

PROLETARISCHE JEUGD EN REVOLUTIONAIRE BEWEGING.

Tot op heden is dit vraagstuk in onze kringen niet aangeroerd, terwijl het toch zonder twijfel als een der belangrijkste problemen der revolutionaire arbeidersbeweging moet worden beschouwd.

Krachtens haar positie in het gezinsleven alreeds en haar plaats in de maatschappij in het bijzonder moet de proletariaanse Jeugd tot een belangrijke, zoniet de belangrijkste reserve van de komende strijd, revolutionair arbeiders, werkzaam in de industrieën worden beschouwd. Neemt het aantal arbeiders, dat de arbeidersjeugd van het kapitalistische landen, de laatste jaren afsluit af (Rusland dan buiten beschouwing gelaten), het percentage dat de arbeidersjeugd van het totaal der werkende arbeiders vormt, is zeer zeker sterk toe genomen. Dit geldt misschien nog het meest voor de vrouwelijke werkende Jeugd. De plaats van de Jeugd in het productieproces is dus belangrijk geworden.

De spontane reactie van de arbeidersjouw of de balemmerrinnen, die het, meestal burgelijke bezin haat oplegt, moet eveneens als een revolutionerende factor in aanmerking worden genomen. De Jeugd (niet alleen de proletariaanse) rebellert. Allereerst al tegen de vrouwelijke despotie, waarop de ouders vaak onmogelijk aan trouwen te denken op een leeftijd, waarop de ouders reeds enige jaren gehuwd waren. Evenwel het bloed kruist, zet zich onweerstaanbaar door (voorzoover de seksuele gevoelens tenminste niet verdrongen worden) en zo zien de proletariaanse jongeren zich doorbreken en zelfstandig een weg te zoeken om tot de oplossing hunner moeilijkheden te geraken. Dit is van zeer groot belang, want hierdoor wordt de burgelijke moraal en levensbeschouwing een zware slag toegebracht.

Uiteraard is de proletariaanse Jeugd minder met tradities belast dan de oudere generatie der arbeidersklasse. Dit komt treffend tot uitdrukking in de geschiedenis der diversestromingen in de arbeidersbeweging tot nu toe, waarbij de Jeugd zich meestal aan de zijde der revolutionaire oppositie schaart. Om voorbeelden te noemen: de rol der Zwitserse, Italiaans en Duitse revolutionaire Jeugdorganisaties tijdens de wereldoorlog, de Spartacusbond, die voor een belangrijk deel uit jongeren bestond, later de Kommunistische Arbeiderspartij van Duitschland. Ook in Nederland was de rol van het Jeugdlement in de revolutionaire beweging altijd van belang.

Wij hebben de proletariaanse Jeugd te beschouwen als een enorm reservoir van de revolutionaire energie, een energie die in revolutionaire tijden bergen kan verzetten, maar die thans voor een belangrijk deel wordt verbruikt in de dienst der reactie. Politieke partijen en bewegingen van allerlei kleur trachten de arbeidersjeugd voor HAAK karretje te binden en slagen daar ook in. De Jeugd heeft dan meestal verkiezingspropaganda te voeren, de noodige tam-tam te maken voor een of ander heilbronnen en wereldverwozend plan, enz. En voor zover de politiek der proletariaanse Jeugd zich niet met wat men dan, "Politiek" pleegt te noemen inlaat, doet zij aan "sport"!!!

De jonge proletarier, die in hun vriktijd het eentoonigste werk beroeps te verrichten tegen fabelachtige lage lonen, opgejaagt door allerlei bazon en controleurs, dragen sterk het besef van minderwaardigheid in zich. Vandaar de vlucht, niet in het hiernamaals, want daar is de proletariaanse Jeugd nog wel te redsel voor, maar de vlucht in de sport!!!

Is men in de fabriek, in de werkplaats en arbeidscentra vergaderd, op het sportveld daarentegen kan men altijd een "sportief" deखieren, nietballer of wat dan ook zijn!

Het is natuurlijk voorraad van ons het goed recht van de Jeugd op sport en lichamelijke ontwikkeling en ontspanning te beschrijven, hoewel naar onze mening het accent wel wat al te sterk op het lichamelijke ligt. Naar hoe dan ook, de sport heeft onder het kapitalisme in deze fase, al de werkbaarlijkheden veel van zijn aristocratische karakter op de jongeren hoeft verloren (al mogen wij ook dorst onvriendelijkheid op de jongeren hoeft).

DE SPORT HEEFT DUS EEN MOEILIJKE TE WEGENHATTEN BIJ DE KAPITALISTISCHE UITBUITERS. De Jeugd, voor zover zij het politieks on sociale belangstelling heeft, wil voorzichtig van de bestaande orde. De fout daarbij is, dat hij verdergaat wil ZIJN NIET HIER, dat zij zich er niet van bewust is in volledig richting. Deze verandering zal moeten gaan, wil zij voor de arbeiders bewerken van dat niet zijn. I.e. a.w. de Jeugd bezit niet in voldoende mate het bewijs van een bewezen politieke vermogen, de bekwaamheid om de arbeidsgroepen en richtingen, die zich voor de arbeiders bewegen en revolutionair zijn. De Jeugd is te socialistisch en te communistisch, te fascistisch en natlaes bewegingen, of zich voor het

meestje van de "Plan-schijn" laat spelen.

Het Jeugdvraagstuk moet bij ons in het concreet der belangstelling staan. Het gaat er voor ons niet om de proletariaanse jongeren voor een of andere partij politiek of een nieuw bewind te leveren, maar om een gebrek te breken de proletariaanse jongeren, al moet die een ander bewind dan revolutionair denken en voelen, tot de arbeidersbeweging te horen te komen. Zeker, er is een apart Jeugdbewind, dat is een heel verschillend bewind van de vraagstukken, waarmee voor de arbeidersbeweging een belangrijke ontstaan kan.

Dit jongeren, die tot het finniecht zijn, dat is de Jeugd, moet op een heel speciaal voor de arbeiders bewind, dat is een bewind dat het socialistisch van een nieuw uitgangspunt. De arbeidersbeweging alleer zich socialistisch ideeën, de vrije mens is de arbeidersbeweging van het proletariaat verwezenlijkt worden door de arbeidersbeweging. De jongeren hebben verantwoordelijkheid voor de arbeidersbeweging, want het proletariaat in de vorm der Rode Jeugd, moet de jongeren zelfs zich voor de arbeidersbeweging in discussie en werk respect toewijden. Overhoop te gaan, dat wij daarbij in enige strijd eenengeschap met de oude kamraden mogen moeten optreden.

Met dit artikel proberen wij alleen de aanfach te vastigen op een vraagstuk, dat de handel van alle revolutionaire stelling verdient. Vervolgens zou op vele dingen niet worden ingegaan, op een en ander hoop ik in volgende artikelen nog nadere terug te komen.

In latere de kamraden die op dit punt van gelachte willen wisselen, niet vergeten hun artikelen aan ons orgaan in te zenden.

oooooooooooooooooooooo

We berichten hiernedo dat bij ons bestellingen kunnen worden voor de nieuwe in België uitgekomen brochure, getitelt:

"MASSA-STAKING PARTIJ EN VAKBONDEN" door Rosa Luxemburg (prijs 40 cent)

uitgegeven door B.T.W. (bond van internationale kommunisten)